

Ρουμανικά,

Omilie a Mitropolitului Augustin

de Florina la Duminica Mironosițelor (Marcu 15, 43 - 16, 8)

Iubiții mei, religia noastră nu este o poveste, o minciună. Este unicul adevăr în lume. Nu o zicem noi; o demonstrează faptele, istoria celor douăzeci de veacuri. Este arborele pe care nu l-a sădit omul, ci Dumnezeu. Și tot arborele pe care îl va sădi Dumnezeu, toți dracii nu vor putea să-l deșrădăcineze. Își vor rupe securile de el, dar rădăcina lui rămâne nedeșrădăcinată.

Religia noastră este adevărată, pentru că Cel care a întemeiat-o nu este doar un om mare, ca atâția alții. Este adevăratul Dumnezeu. Că este Dumnezeu o demonstrează și o strigă nesfârșitele Lui minuni, sfânta Lui viețuire, învățătura Lui

neîntrecută și, în sfârșit, faptul că într-adevăr a înviat din mormânt. **Pe Charos (personificare a morții)** nimeni n-a putut să-l învingă, nici bogatul, nici omul de știință, nici generalul, nici împăratul. **Cu Charos** s-a luptat și l-a biruit numai Hristos. El este adevăratul Dumnezeu.

Dar dacă este adevăratul Dumnezeu, veți întreba, de ce nu cred toți în El? N-ar trebui să existe niciun necredincios. Cu toate acestea, de când S-a născut și a ieșit în viața publică până când a fost răstignit și a înviat, lumea s-a împărțit în privința Lui.

Într-adevăr, oamenii s-au despărțit în două tabere. Unii îl urăsc pe Hristos ca pe nimic altceva, iar alții îl adoră. Unii sunt de partea Lui, iar alții împotriva Lui.

Cina L-a urât? L-a urât Irod. Doar ce S-a născut Hristos în paiele staulului, acesta s-a tulburat și și-a ascuțit săbiile ca să-Lucidă. L-au invidiat apoi fariseii și cărturarii. Ana și Caiafa – arhierii. În cele din urmă, Pilat L-a nedreptățit, iar soldații romani L-au răstignit. Toți aceștia L-au urât.

Și cine L-a iubit? ([περισσότερα...](#))